

Starkare och effektivare europeisk återvändandepolitik

#SOTEU

12 september 2018.

”Människor som inte har rätt att stanna i EU måste återsändas till sina ursprungsländer. När bara 36 % av de irreguljära migranterna återsänds är det tydligt att vi måste intensifiera våra insatser. Detta är det enda sätt som EU kan visa solidaritet med de flyktingar som verkligen behöver skydd.”

Jean-Claude Junckers tal om tillståndet i unionen den 13 september 2017

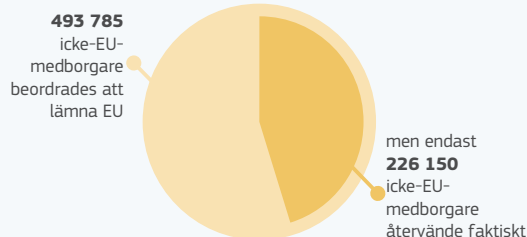

En effektiv och human återvändandepolitik är en viktig del av EU:s övergripande strategi för bättre migrationshantering och för att minska den irreguljära migrationen. I Europa kommer vi att vara fortsatt generösa och solidariska mot dem som verkligen är i behov av skydd. Men för att asylsystemet ska fungera väl, är det lika viktigt att med full respekt för deras grundläggande rättigheter återsända dem som inte flyr från krig eller förföljelse och inte har rätt att stanna i EU. Det sänder även en tydlig signal vad gäller irreguljära resor till EU.

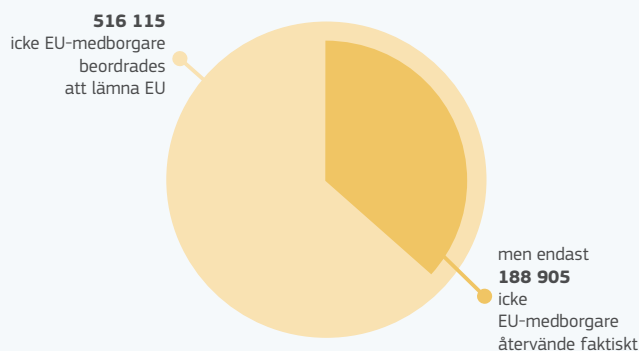
Nya och hårdare regler för effektivare återvändandepolitik

En målinriktad översyn av EU:s direktiv om återvändande: Återvändandedirektivet antogs 2008. Där fastställdes gemensamma rättvisa och öppna standarder och återvändandeförfaranden för tredjelandsmedborgare som inte har rätt att stanna i EU. Inneffektiv och inkonsekvent tillämpning av direktivet i medlemsländerna har påverkat återvändandeförfarandets effektivitet i hela EU. De nya reglerna kommer att undanröja hinder och inkonsekvenser som ligger i vägen för effektiva återvändanden. De kommer att snabba upp återvändandeförfarandet, förhindra avvikanden och irreguljära sekundära förflyttningar, och öka det totala antalet återvändanden, med full respekt för de grundläggande rättigheterna och principen om non-refoulement.

45,8 % faktiska återvändanden 2016

36,6 % faktiska återvändanden 2017

TYDLIGA FÖRFARANDEN

- Beslut om återvändande bör alltid utfärdas samtidigt med, eller direkt efter, ett beslut som avslutar en laglig vistelse, exempelvis när en visering eller ett uppehållstillstånd löper ut.

SNABBARE GRÄNSFÖRFARANDEN

- Förenklade förfaranden för återvändande kommer att gälla för personer som avvisas redan vid gränsen. På så sätt kan beslut om återvändande fattas snabbt och verkställas fullt ut vid EU:s yttre gränser, även i kontrollerade centrum.

BÄTTRE ÖVERVAKNING

- Medlemsländerna måste bygga upp nationella system för hantering av återvändande så att information om identiteten och den rättsliga ställningen för varje person som ska återsändas finns att tillgå i god tid.

EFFEKTIVARE FRIVILLIGT ÅTERVÄNDANDE

- Medlemsländerna bör förbättra stödet för dem som återvänder, även stödet till återintegrering i ursprungslandet.

- Medlemsländerna kommer också att kunna förkorta den tillåtna tiden före frivillig avresa eller besluta att inte bevilja någon sådan i syfte att förhindra avvikanden eller för att svara på eventuella hot mot den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten.

STOPPA MISSBRUK AV ASYLRÄTTEN

- Det kommer att bli starkare samband med asylförfarandena och harmoniserade frister för överklaganden av återvändandebeslut för asylsökande som fått avslag. De måste lämna in sina överklaganden om ett återvändandebeslut inom 5 dagar.

- Personer som omfattas av ett återvändandeförfarande kommer att bli skyldiga att samarbeta, bland annat i fråga om identitetskontroll och för att skaffa resehandlingar.

HARMONISERADE REGLER OM FÖRVAR

För att bättre genomföra återvändandeförfarandena behövs en effektivare användning av förvar:

- gemensamma kriterier för att avgöra risken för avvikande
- möjlighet att ta individer i förvar om de utgör ett hot mot den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten
- fastställd minimiperiod för förvar på minst 3 månader

STARKT SKYDD FÖR GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

- Det skydd som finns inom EU idag för migranternas grundläggande rättigheter kommer inte att förändras. Det gäller även principen om non-refoulement och i situationer där individer som ska återvända hålls i förvar.

- Medlemsländerna måste även fortsatt garantera att familjer hålls samman och alltid ta hänsyn till barnens bästa och utsatta personers särskilda behov. Reglerna gör det också möjligt att även i framtiden effektivt överklaga ett beslut om återvändande.

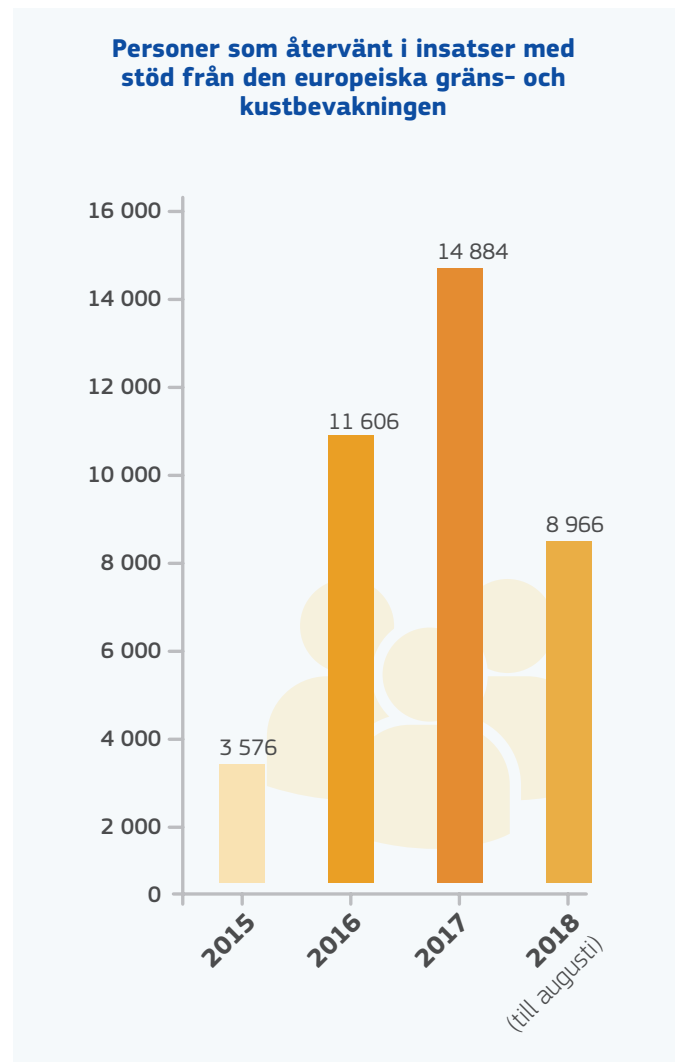
En övergripande EU-policy för återvändande

Den översyn av EU:s återvändandedirektiv som föreslås idag ingår i de kraftfullare insatser som görs på EU-nivå för fler faktiska återvändanden. Där ingår även mer stöd till medlemsländerna från **europiska gräns- och kustbevakningen** och förbättrat **samarbete med ursprungsländer** för att de ska ta tillbaka sina egna medborgare, samt **ekonomiskt stöd** från EU:s budget.

Ökat samarbete med länder utanför EU

För att genomföra fler beslut om återvändande har EU intensifierat samarbetet med de irreguljära migranternas hemländer, så att de kan uppfylla sina internationella skyldigheter att återta sina egna medborgare om de vistas olagligt i Europa. EU använder **alla incitament och påtryckningsmedel** som finns på nationell nivå och på EU-nivå, däribland åtgärder för en samordnad viseringspolicy, för att öka samarbetet kring återvändande och återtagande. Inom **partnerskapsramen för migration** som lanserades 2016 sätter EU och medlemsländerna gemensamt press på länder utanför EU för att tillsammans med dem hantera migrationen och ytterligare förbättra samarbetet om återvändande och återtagande. Betydande framsteg har gjorts under de senaste månaderna:

- EU har slutit **återtagandeavtal** med 17 länder och förhandlingar pågår med ytterligare 6 länder (Vitryssland, Nigeria, Tunisien, Kina, Jordanien, Algeriet).
- EU har också intensifierat arbetet för att förbättra det **praktiska samarbetet kring återtagande** med irreguljära migranternas ursprungsländer. Arbeta pågår tillsammans med flera viktiga länder och 6 nya överenskommelser har nåtts enbart under de senaste två åren (Afghanistan, Guinea, Bangladesh, Etiopien, Gambia, Elfenbenskusten).

Stärkt stöd från den europeiska gräns- och kustbevakningen

Sedan den europeiska gräns- och kustbevakningen inrättades i oktober 2016 har den fått **en verkligt central roll inom EU i fråga om återvändanden**. Den kan ge effektivt stöd till medlemsländer som återsänder dem som inte har rätt att stanna i EU. Idag föreslog kommissionen också att **ytterligare stärka den europeiska gräns- och kustbevakningens stödjande roll**. Nu ska den kunna hjälpa till med att genomföra återvändandeförfaranden, bland annat att förbereda återvändandebeslut, identifiera individer som ska återsändas och anskaffa resehandlingar.

Hittills har takten i återvändandeinsatserna som organiserats av byrån växt stadigt. Sammanlagt 14 884 personer återvände under 2017 och 8 966 mellan januari och augusti 2018.

Ekonomiskt stöd från EU:s budget

Kommissionen ger betydande finansiellt stöd för att hjälpa medlemsländer att genomföra effektiva återvändanden. Under nuvarande budgetram (2014–2020) har mer än 1 miljard euro kanaliserats till medlemsländernas verksamhet för återvändande och återtagande. Inför nästa period 2021–2027 har kommissionen föreslagit en ökning av medlen till migrationshanteringen med 51 % så att de når upp till 10,4 miljarder euro, med återvändande som en av prioriteringarna för finansiering. Dessutom finansierar den **europiska gräns- och kustbevakningen** fullt ut den hjälp de ger till medlemsländer i fråga om återvändande.

